

„Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest, i na věky.“

(Žid.13:8)

OBĚŽNÝ DOPIS

Duben 2015

Velice srdečně zdravím všechny bratry a sestry na celém světě ve jménu Pána Ježíše Krista slovem s Žid.9:28:

*„Tak i Kristus jednou jest obětován, k shlazení mnohých lidí hříchů; **podruhé pak bez hříchu ukáže se těm, kteří ho čekají k spasení.**“*

Druhý příchod Krista je Jeho zaslíbený návrat (Jan.14:1-3). ON se vrátí pro všechny spasené, **kteří na Něho čekají**. Vráti se pro všechny spasené, **kteří jsou připraveni**: „... které hotovy byly, vešly s ním na svatbu“ (Mat.25:10). ON se vrátí pro všechny spasené, **kteří milovali Jeho zjevení**. A „*všichni, kteří milovali Jeho zjevení*“, obdrží zaslíbenou korunu vítězství (2.Tim.4:8).

Návrat Krista je zcela blízko. Důležité je, aby se při nás všech skutečně nacházela tato tři poznávací znamení: čekat na Něho, být připraveni a milovat Jeho zjevení. My žijeme v čase vyvolání podle 2.Kor.6:14-18: „*A proto vyjděte z prostředku jejich a oddělte se, přikazuje Pán.*“ Celé proctví pro konečný čas se plní před našima očima. Je to časový úsek, o kterém Pán řekl: „*A když se toto počne dít, pohleďte a pozdvihněte hlav svých, protože se přibližuje vykoupení vaše.*“ (Luk.21:28-36). Z milosti máme skrze prorocké slovo biblickou orientaci a můžeme znamení času jasně vidět ve všech oblastech. Celou Zemí se nyní rozléhá volání k probuzení všech biblicky věfících; probudit se z duchovního spánku a bude stále hlasitější: „*Hle, Ženich jde, připravte se, vyjděte proti němu!*“ (Mat.25:1-10).

To je ta zvěst, která nyní předchází druhému příchodu Krista. Věřící jsou ty panny, které čistí své lampy. *Moudré* panny pečují nejen o lampy, ale o to mít světlo, osvícení, pro ně je nejdůležitější kompletní příprava ve víře a v poslušnosti a naplnění olejem Ducha. Nějaký skladatel písní to vyjádřil takto: „*Nádoby jen Mistře svatý, plné však Tvé moci ...*“ Nyní probíhá Duchem působené sjednocování pozemské Nevěsty s nebeským Ženichem v dokonalé lásce a v souladu s každým Božím slovem.

„JÁ se chci s tebou zasnoubit!“

V Oz.2:19 Pán zaslíbil: „*I zasnoubím tě sobě na věčnost, zasnoubím tě sobě, pravím, v spravedlnosti a v soudu a v dobrotivosti a v hojném milosrdenství.*“ Toto je nabídka milosti našeho Spasitele spaseným. Cenu spasení za Nevěstu z lásky zaplatil

Ženich na kříži Golgaty (Jan.3:16). Skrze prolitou krev Nové Smlouvy (Mat.26:26-28) je církev spasená: „*V němž máme vykoupení skrze krev jeho, totiž odpuštění hříchů, podle bohatství milosti jeho*“ (Ef.1:7). Tak jako byl Adamovi otevřen bok a Eva z něho byla vzata a k němu přivedena (1.Moj.2), tak byl na kříži otevřen bok Spasitele (Jan.19:34) a ti spasení jsou Jeho Nevěsta-Církev, která se s Ním při vytržení vzhůru ke svatbě potká v povětrí (1.Tes.4:17). „*Učiněn jest první člověk Adam v duši živou, ale poslední Adam v ducha obživujícího*“ (1.Kor.15:45). Všichni Boží synové a dcery jsou „*údy těla jeho, z masa jeho a z kostí jeho.*“ Pavel dále píše: „*Tajemství toto veliké jest, ale já pravím o Kristu a o církvi*“ (Ef.5:30-32).

Jako při zasnubách se muž stane ženichem a snoubenka nevěstou, tak právě, opravdové obrácení k Ježíši Kristu je „Ano“ Jemu, a tak se stává Spasitel nebeským Ženichem a spasení Jeho Nevěstou. Zasnoubení není jednostranné, může nastat jen tehdy, když se dva setkají, jejich srdce bijí v lásce jeden pro druhého a ona řekla „Ano“.

Všichni spasení, do nichž je slovo jako semeno zaseto (Luk.8:11), jsou znovuzrozeni k živé naději (1.Petr.1:3). Oni obdrží božskou bytost Spasitele a věčný život: „*Proto jest-li kdo v Kristu, nové stvoření jest. Staré věci pominuly, ať, nové všecko učiněno jest*“ (2.Kor.5:14-21). Kdo náleží k Církvi-Nevěště, má k Pánu osobní vztah, jako snoubenci k sobě navzájem, a poslouchá to, co Ženich Svě milované Nevěště říká skrze Svě Slovo, a následuje tomu. Tak se plní: „*... a Jeho Nevěsta se připravila.*“

Ti, kteří náležejí k Církvi-Nevěště budou při návratu Ženicha připraveni. Oni Jej milují a toužebně čekají, aby s Ním vešli na svatební oslavu, jak je psáno: „*Blahoslavení, kteří jsou k večěři svatby Beránkovy povoláni*“ (Zj.19:7-9). Službou zaslíbeného proroka Duch Svatý učinil psané Slovo zjeveným Slovem ve všech, kteří skutečně věří. A ještě více: Ve všech, kteří věří a náleží k Církvi-Nevěště, zvěst Slova vykonává to, k čemu byla poslána (Iz.55:11; Řím.10:16-21).

Jan Křtitel zvolal: „*Kdo má nevěstu, ženich jest, přítel pak ženicha, který stojí a slyší ho, radostí raduje se pro hlas ženicha. Proto ta radost má naplněna jest*“ (Jan.3:29). Jan byl více než prorok: on byl zaslíbený prorok s velmi zvláštním úkolem: „*Tento jest zajisté, o němž psáno: Hle, já posílám anděla svého před tváří tvou, který připraví cestu tvou před tebou*“ (Mat.11:9-10).

Žádný kazatel nemluvil tak často o Kristově Nevěště, o přípravě a vytržení jako Boží muž William Branham. Jak všichni vědí, k němu zaznělo 11. června 1933 nebeské povolání: „**Jako Jan Křtitel předcházel prvnímu Kristovu příchodu, tak ty budeš poslán se zvěstí, která předejde druhému Kristovu příchodu.**“ Jeho služba, která byla přímo spojena se spásným plánem, se vyplatila a jeho radost bude jako Jana Křtitele dokonalá.

Nyní se naplňuje: „*A Duch i nevěsta říkají: Pojd'. A kdo slyší, řekni: Přijď. A kdo žízní, přijď, a kdo chce, naber vody života darmo (zadarmo)*“ (Zj.22:17).

Ale kdo by byl přemožen tím, co Bůh mluvil a zjevil, a chtěl by jako Jan na ostrově Patmos uctívat anděla nebo služebníka Božího, namísto oslavovat Boha samotného, tomu musí být řečeno totéž, co bylo tehdy řečeno Janovi: „Hleď, abys toho nečinil. Neboť jsem spoluslužebník tvůj a bratří tvých proroků, a těch, kteří oslňují slova knihy této. Bohu se klaněj“ (Zj.22:9). Amen.

Ohlédnutí na začátek, abychom správně pochopili konec

Službou Jana Křtitele se nenaplnil jen Mal.3:1: „*Hle, já posílám anděla svého, který připraví cestu před tváří mou ...*“, ale také první část z Mal.4:6: „Abys obrátil srdce otců k synům“. Tak to řekl anděl Gabriel Janovu otci Zachariášovi: „... aby obrátil srdce otců k synům, a nevěřící k opatrnosti spravedlivých, aby tak připravil Pánu lid hotový“ (Luk.1:16-17). O to se jednalo na počátku ve službě Jana Křtitele a o to se jedná též nyní v závěrečné službě: totiž připravit Pánu cestu a dobře připravený lid.

V celém Starém Zákoně je řeč o otcích, kterým dal Bůh zaslíbení Smlouvy (Řím.9:4-5) „*Častokrát a rozličnými způsoby mluvil někdy Bůh otcům skrze proroky, v těchto pak posledních dnech mluvil nám skrze Syna svého, kterého ustanovil dědicem všeho, skrze něhož i věky učinil*“ (Žid.1:1-2). Ve Sk.13:32-33 čteme: „*A my vám zvěstujeme to zaslíbení, které se stalo otcům, že Bůh naplnil je nám synům jejich, vzkřísiv Ježíše.*“ Kdykoliv dojde k událostem, které mají význam ve spásných dějinách, plní se odpovídající Boží zaslíbení. V Mal.4:5 stojí: „*Hle, já pošlu vám Eliáša proroka, prvé nežli přijde den Páně veliký a hrozný.*“

Druhá část verše 6, totiž že „obrátil srdce dětí Božích zase k víře otců“, se plní v našem čase. Proto náš Pán po službě Jana Křtitele potvrdil to zaslíbení, když řekl: „*Eliáš zajisté přijde prve a napraví všechny věci.*“ (Mat.17:11). To je psáno též v Mar.9:12. Dnes by nám řekl: „*Eliáš již přišel, prorok přinesl tu Boží zvěst, a děti zaslíbení věří, tak jak praví Písmo, a budou v učení a v životě navraceni do duchovně spořádaného stavu jako v původní církvi na počátku.*“ To je cíl Boží zvěsti: aby v biblicky věřících - v Církvi-Nevěstě všechno, zásadně všechno bylo biblicky seřazeno a obnoveno.

Všichni, kteří náležejí k Církvi-Nevěstě poznávají, k čemu nám je v tomto čase zjeveno prorocké slovo, které nedovoluje žádný vlastní výklad. Ono svítí jako jasné světlo v duchovní temnotě (2.Petr.1:19-21). Jen co je skutečně v Bibli, je biblické a k zvěstování, a tím určeno pro víru vyvolených. Církve je zbudována na původním základu apoštolů a proroků (Ef.2:20). Proto ta zvěst zní: Zpět ke Slovu; zpět k začátku; zpět k čistému učení apoštolů; zpět ke všem prožitím spásy! V 2.Kor.6:14-18 jsou vážná slova pro lid Boží: „*A jaké spolčení chrámu Božího s modlami? Nebo vy jste chrám Boha živého, jakož pověděl Bůh: Že přebývat budu v nich, a procházet se,*

a budu jejich Bohem, a oni budou mým lidem.“ Poslední zvěst je spojena s vyvoláním a oddělením a přímým obnovením a přípravou. Nejprve vyjít ven a potom vejít dovnitř.

Jeho zaslíbený návrat je před dveřmi (Mat.24:33). Náš Pán a Spasitel řekl o tom, co se bude dít v posledním úseku: „*A když se toto počne dít, pohleďte a pozdvihněte hlav svých, protože se přibližuje vykoupení vaše*“ (Luk.21:28), a také hned následuje napomenutí: „*Proto bděte všelikého času, modlete se, abyste hodni byli uniknout všech těch věcí, které se budou dít, a postavit se před Synem člověka*“ (v.36). To naplnění biblického proroctví vidíme při Izraeli, při národech, v celém světě a obzvláště v církvi a stále znovu můžeme zvolat: „*Dnes se toto písmo naplnilo před našima očima!*“ To nám připomíná Jeho slova: „*Ale toto mluvil jsem vám, abyste, když přijde ten čas, rozpomenuli se na to, že jsem já to předpověděl vám*“ (Jan.16:4). Amen.

Nyní se jedná o tu hlavní věc, totiž o úplné sjednocení Nevěsty a Ženicha. Žádnému věřícímu není nic platné, vidět jen ta znamení času - nyní se musí stát realitou biblické prožití ospravedlnění (Řím.5:9), posvěcení (1.Tes.5:23), křest Duchem (1.Kor.12:13) atd., právě tak jako za času apoštolů. Dokonalá Boží láska bude na konci zjevena, tak jak byla zjevena na kříži skrze smíření a odpuštění, také ve všech smířených, kteří prožili své odpuštění, neboť: „*To přikazuji vám, abyste se milovali vespolek*“ (Jan.15:17). Když se opravdově věřící stali jedním srdcem a jednou duší, pak ten raný a pozdní déšť padne (Jak.5:7-11; Joel.2:23; Iz.44:3; Zach.10:1). Pak bude síla Boží zjevena a jako u Joba, když se modlil za své přátele, kteří ho obviňovali, (Job.42:10), nastane dvojnásobné navrácení všeho, co Bůh církvi na počátku daroval.

Jen dokonalá láska je poutem dokonalosti. „*Nadto pak nade všechno oblečení budete v lásku, která je svazek dokonalosti*“ (Kol.3:14) - dokonalá láska k Spasiteli, k spaseným, ke každému Božímú slovu a pravá živá víra v každé Boží zaslíbení. Když budeme všichni naplněni Duchem Svatým jako ve Sk.2 a původní církvi, můžeme opravdu říci, že: „*Nebo láska Boží rozlita jest v srdcích našich skrze Ducha svatého, který dán jest nám*“ (Řím.5:5). Nějaká teoretická zvěst, která se různě vykládá, není nikomu nic platná; teprve když je všechno do božského pořádku navráceno, se plní: „*Nebo kteří Duchem Božím vedeni bývají, ti jsou synové Boží*“ (Řím.8:14).

Když pak Ženich opravdu přijde, jako první zazní Jeho »volání k probuzení« všem zesnulým v Kristu, potom budou proměněni všichni žijící v Kristu a společně s nimi vstříc Pánu na oblacích vytrženi do nebes. To je TAK PRAVÍ PÁN v Jeho svatém, věčně trvajícím Slovu (1.Tes.4:13-18).

Návrat Pána bude realita, jako bylo realitou Jeho nanebevstoupení (Sk.1:11b): „*Tento Ježíš, který vzhůru vzat jest od vás do nebe, tak přijde, jak jste spatřili způsob jeho jdoucího do nebe.*“ Vzkříšení v Kristu zesnulých bude realita (1.Kor.15:42-44). Proměna našich těl bude realita (1.Kor.15:54). Vytržení bude realita (1Tes.4:17). Sva-

tební hostina bude realita (Zj.19:7). Všechno bude realitou, také Tisícileté království (Zj.20) a konečně nové nebe a nová země (Zj.21). Maranatha. Přijď Pane Ježíši! „*Tak praví ten, který svědectví vydává o těchto věcech: Jistě přijdu brzo. Amen. Přijď tedy, Pane Ježíši!*“ (Zj.22:20).

Slovu nic nepřidávat...

Služba bratra Branhama byla v souvislosti se spásnými dějinami tak důležitá jako služba Mojžíše, Jana Křtitele a apoštola Pavla. Slovo Boží, které zvěstovali Boží poslové, je nám zachováno; a to zvěstujeme, neboť jen Slovo zůstává na věky (1.Petr.1:25). V 2.Petr.3:14-18 apoštol Petr napomíná věřící s ohledem na zaslíbený návrat, aby usilovali o to být nalezeni bez poskvrny a bez úhony. Při tom se odvolává na Pavlovy dopisy, avšak poukazuje na to, že některé věci jsou obtížně srozumitelné. Poznali jsme, že v biblické zvěsti se nejedná o obtížně srozumitelné výroky, jak Petr o těch Pavlových píše v 2.Petr.3:16, nebo o výroky, které bratr Branham učinil ve velikém očekávání závěrečného Božího působení. Jako tehdy, tak i dnes jsou takoví, kteří výroky bratra Branhama vyjímají z kontextu a dělají z nich vlastní falešná učení.

Pokyn, který Pavel dal svému věrnému spolupracovníkovi Timoteovi v 2.Tim.4, byl dán ve vidění bratrovi Branhamovi samotným Pánem. Každý pravý služebník Boží si ta slova vezme k srdci:

*„Proto já osvědčuji před obličejem Božím a Pána Jezukrista, který má souditi živé i mrtvé v příchodu svém slavném a království svém, **kaž Slovo Boží** ponoukej v čas neb ne včas, trestej, žehrej, napomínej, ve vši tichosti a učení. Nebo přijde čas, že **zdravého učení** nebudou trpět, ale majíce svrablavé uši, podle svých vlastních žádostí shromažďovat sami sobě budou učitele. A odvrátí uši od pravdy, a k básním obrátí. Ale ty ve všem buď bedlivý, protivenství snášej, **dílo kazatele konej, dokazuj toho dostatečně, že jsi věrný služebník.**“ (2.Tim.4:1-5).*

Také mně Pán v únoru 1980 v Marseille ve Francii přikázal číst 2.Tim.4. Večer předtím jsem byl poprvé tázán, co znamená těch sedm hromů ve Zj.10. Na to jsem nedokázal odpovědět. Při čtení 2.Tim.4 mi bylo hned jasné, proč jsem ten text musel číst: Já smím a mohu kázat a učit jen to Slovo; na výkladech se nesmím a nemohu podílet. Kompromis je pro mne nemožný, vyloučený.

Každý, kdo je skutečně Bohem povolán, si napomenutí, které Pavel tak důrazně adresoval Timoteovi, vezme k srdci a následuje mu: „*Proto já osvědčuji před obličejem Božím: ... **zvěstuj to Slovo ...!***“ Co není psáno v Slovu, není určeno k zvěstování věčně platného evangelia. A kdo káže něco nebiblického, i když to označí jako zjevení, je pod zlořečením (Gal.1:8), i kdyby to byl sám anděl z nebe!

Apoštol Jan nás musel ve vsí vážnosti varovat: „*Osvědčuji pak **každému**, kdož by slyšel slova proroctví knihy této, jestliže **by kdo přidal k těmto věcem**, že jemu přidá Bůh ran napsaných v knize této. A jestliže **by kdo ujal něco** od slov proroctví tohoto, odejme Bůh díl jeho z knihy života, a z města svatého, a z těch věcí, které jsou napsány v knize této.*“ (Zj.22:18-19)

Všichni, kteří akceptují, co je psáno, jsou blahoslavení: „*Blahoslavený, kdo čte, i ti, kteří slyší slova proroctví tohoto **a ostríhají toho, což napsáno jest v něm; nebo čas blízko jest***“ (Zj.1:3).

Bůh míní, co říká, a říká, co míní

Proroku Danielovi bylo řečeno: „*Ty pak Danieli, zavři slova tato, a **zapečeť knihu tuto až do času jistého (konečného)**. Mnozí budou pilně zpytovat, a rozmnoženo bude umění (poznání)*“ (Dan.12:4).

Jsme v konečném čase: zapečetěná kniha je otevřená a celý obsah je zjeven. Bohu díky, že již nic z toho není zapečetěno, neboť „*Hle, zvítězil Lev, ten, který je z pokolení Judova, kořen Davidův, aby otevřel tu knihu a zrušil sedm pečetí jejích*“ (Zj.5:5).

„*Potom řekl mi: **Nezapečeťuj slov proroctví knihy této; neboť jest blízko čas***“ (Zj.22:10). V kapitole 5. byla ta Kniha ještě zapečetěná.

Nám je božský spásný pořádek ukázán ve všech jednotlivostech. Můžeme zařadit sedm sborových andělů (Zj.2+3), čtyři anděly soudu, kteří jsou svázáni u Eufratu (Zj.9), a také sedm pozounových andělů (Zj.8-11). Nám jsou ty souvislosti jasné, když Pán sestoupí jako Anděl Smlouvy (Zj.10), nebo vystoupí ti dva proroci (Zj.11), nebo co se týče sedmi andělů s koflíky hněvu (Zj.16). Ano, celé Zjevení všech událostí je z milosti zjeveno a ukázáno ve správné souvislosti tak obsáhle, jak se to ještě v žádném věku nestalo.

Ale ve jménu Pána Ježíše Krista musí být stále znovu řečeno: Nyní se jedná o vyvolání a přípravu Církve-Nevěsty. I kdybychom samotně všechna tajemství věděli, a přesto neměli pravou lásku ke Slovu, **ke každému slovu**, potom nemůžeme být vůbec připraveni, natož že bychom mohli milovat Jeho zjevení. To je ten rozdíl mezi moudrými a bláhovými pannami. My se skutečně nalézáme na konci konečného času; na čem nyní záleží, je plné navrácení podle Slova, které se musí naplnit před návratem našeho milovaného Pána a Ženicha. Ti vyvolení se až do konce pevně drží Slova a nemohou být svedeni skrz výklady. Oni věří, že pravá zvěst, založená jedině na Slovu Svatém, předejde druhému Kristovu příchodu, a ještě ve věčnosti budou za prorockou službu bratra Branhama a za zařazení všech událostí ve spásných dějinách Pánu dě-

kovat. Na ně se vztahuje blahoslavení: „*Ale oči vaše blahoslavené jsou, že vidí, i uši vaše, že slyší.*“ (Mat.11:16).

Služebník není větší než jeho Pán

Dostal jsem mnoho otázek, které mají být zodpovězeny. E-maily se hromadí: v jednom je 5, v dalším 8, a zase v dalším 20 otázek. Jde až o 45 otázek jednotlivostí, na které mám odpovědět. Všichni chtějí objasnění o citátech bratra Branhama. Prosím proto o porozumění, že pro mne není možné se tím zabývat.

Co se týče biblických témat, tak jsem vše již řešil v mnohých publikacích a osvětlil ze strany Písma. To se týká i jedinečné, neomylné prorocké služby bratra Branhama. Pověření, které mi Pán dal 2. dubna 1962 a potvrdil skrze proroka 3. prosince 1962 v přítomnosti dvou svědků, bratra Wooda a bratra Sothmana, je, kázat slovo Boží a rozdávat duchovní pokrm, který byl uskladněn. Pro vyvolené zmiňuji ještě jednou, že mi Pán v neděli 19. září 1976 zvolal mocným hlasem následující slova: „Můj služebník, Já jsem tě podle Mat.24:45-47 určil k tomu, abys rozdával ten pokrm. To je tak pravda, jako že Bůh žije.

ON sám přece předpověděl již v Am.8:11 hlad po slyšení Jeho slova, a duchovní člověk žije z každého Božího slova. Náš Spasitel řekl: „*Můj pokrm jest, abych činil vůli toho, který mne poslal, a dokonat dílo jeho*“ (Jan.4:34). Každému služebníkovi On říká skrze Pavla: „*Toto předkládaje bratřím, budeš dobrý služebník Jezukristův, vykrmený slovy víry a pravého učení, kterého jsi následoval*“ (1.Tim.4:6).

Musí se však také naplnit 2.Tim.4, že přijde čas, ve kterém mnozí „*zdravého učení nebudou přijímat, ale majíce svrablavé uši, podle svých vlastních žádostí shromažďovat sami sobě budou učitele.*“ Proto je v Mat.24:48-50 řeč také o služebníkovi: „*Jestliže by pak řekl zlý služebník ten v srdci svém: Prodlévá pán můj přijít ...*“ (v.48). Jako Syn člověka zasel nejprve dobré semeno, tak to dělají všichni, které On posílá (Mat.13). Nepřítel se plíží za ním a rozsévá špatné semeno, ten plevel: výklady. Věrný a moudrý služebník rozsévá jen semeno Slova a rozdává duchovní pokrm. Zlý služebník rozsévá vlastní výklady.

Všichni, kteří jsou narozeni z Boha, věří a těší se z toho, že Pán Ježíš sám dal pro toto období povolání ke zvěstování slova. Nemůže to být dost často zdůrazňováno: Koho Bůh posílá, ten káže jen Boží Slovo a kdo je z Boha, ten slyší jen Boží Slovo (1.Jan.4:6) a žádná báchorky (2.Tim.4:4).

Pavel píše: „*Ale ve všem se chovajíce jakožto Boží služebníci, ve mnohé trpělivosti, v utištěních, v nedostatecích, v úzkostech, v ranách, v žalářích, v nepokojích, v pracích, v bdění, v postech, v čistotě, v umění, ve vytrvalosti, v dobrotivosti, v Duchu*

svatém, v lásce neošemetné, v slovu pravdy, v moci Boží, skrze odění spravedlnosti, napravo i nalevo, skrze slávu i pohanění, skrze zlou i dobrou pověst, jakožto bludní, a jsouce pravdomluvní“ (2.Kor.6:4-8).

V 1.Petr.4 od verše 12 čteme, že věřící někdy musejí projít zkouškami, které jsou podobné ohni, ale také, že tím dostaneme podíl na utrpení Krista, „... *abyste i při zjevení slávy jeho radovali se s veselím.*“ (13b).

Také náš Spasitel od narození až k nanebevstoupení procházel pomluvami. Ti učenci mu vytýkali, že se narodil v cizoložství (Jan.8:41), že byl posedlý (Jan.10:20), že byl spojen s Belzebubem (Luk.11:15), že byl svůdce (Mat.27:63), ano, že byl zločinec (Jan.18:30). ON všechno hanění snášel, dokonce ještě na kříži se Mu posmívali, ale velikonočního jitra vyšel z hrobu jako Vítěz nad ďáblem, smrtí a peklem a mohl zvolat: „*Mě byla dána všechna moc na nebi a na zemi.*“ Za jáсотu vystoupil vzhůru do nebe (Ž.47:6; Ž.68:19; Luk.24:50-53; Sk.1:9-11) a s velikou mocí a slávou se vrátí.

Tak jak se vedlo Pánovi, tak se vede Jeho služebníkům: „*Pamatujte na tu řeč, kterou jsem já mluvil vám: Není služebník větší nežli pán jeho. Poněvadž se mně protivili, i vám se protivit budou; poněvadž řeči mé šetřili (následovali), i vaši šetřit (následovat) budou*“ (Jan.15:20). ON také řekl: „*Blahoslaveni budete, když vás nenávidět budou lidé, a když vás vyobcují, a hanět budou, a vyvrhnou jméno vaše jakožto zlé, pro Syna člověka*“ (Luk.6:22).

Právě tak se naplní: „*Ti, kteří se slzami rozšívali, s prozpěvováním žít budou. Sem i tam chodící lid s pláčem rozšívá drahé símě, ale potom přijde, s plesáním snášet bude snopy své*“ (Ž.126). Když se Pán zjeví při Svém návratu ve slávě, budeme se i my radovat a jásat: „*Kterého jste neviděli, milujete; kterého nyní nevidíte, avšak v něho věříce, veselíte se radostí nevymluvnou a oslavenou*“ (1.Petr.1:8). Nyní neseme potupu z důvodu Jeho jména, ale když On přijde, budeme se radovat a jásat a obdržíme korunu slávy (1:Petr.5:4). Poprvé On přišel, aby naše hříchy odňal; podruhé přijde pro všechny, kteří na Něho čekají (Žid.9:28), pro všechny, kteří milují Jeho zjevení (2.Tim.4:8), a pro všechny, kteří jsou připraveni (Mat.25:10).

Apoštol Jan nás povzbuzuje: „*A nyní, synáčekové, zůstávejte v něm, abychom, když by se ukázal, smělé doufání měli, a nebyli zahanbeni od něho v čas příchodu jeho ... Víme pak, že když se ukáže, podobni jemu budeme; nebo vidět jej budeme tak, jak jest*“ (1.Jan.2:28 a 3:2).

Co se stane, když Pán řve jako lev?

Řekněme to ještě jednou, aby tomu také ten poslední rozuměl: Kdo věří jak Svaté Písmo v odpovídajících biblických místech praví, tomu to bude zjeveno. Ve Zj.10

sestoupí Pán jako Anděl Smlouvy s otevřenou Knihou, postaví Své nohy na moře a na zemi a volá hlasem velikým, **jakoby lev řval**. Klíčové slovo v této souvislosti je „řvát“.

V kázání „Přechod ze sedmi církevních věků“ ze 17. března 1963, četl bratr Branham Zj.10:1 a přímo potom řekl: „**Jestliže jste to pozorovali, je to Kristus. Ve Starém Zákonu je nazván Andělem Smlouvy. ON nyní přijde rovnou k Židům, neboť církev je dokonána ... Církev je vytržena.**“

To je naplnění druhé části Mal.3:1: „*V tom hned přijde do chrámu svého Pán, kterého vy hledáte, a Anděl smlouvy, v němž vy libost máte. Aj, přijde*“

I to co se stane s věřícími Izraelity, bylo již v prorockém Slově předpověděno. Pak se naplní: „*A Pán řvát bude z Siona, a z Jeruzaléma vydá hlas svůj, tak že se třást budou nebesa i země; nebo Pán je útočiště lidu svého, a síla synů Izraelských*“ (Joel.3:16).

„*I půjdou za Pánem řvoucím jako lev; on zajisté řvát bude, tak že s strachem přiběhnou synové od moře.*“ (Oz.11:10).

„*Pán řvát bude z Siona, a z Jeruzaléma vydá hlas svůj, i budou kvílit salaše pastýřů, a vyschnou pole nejvýbornější (podle něm. př. Bible: Vyschnou louky pastýřů, uschne vrchol Karmelu)*“ (Am.1:2).

Až když On řve jako lev, nastane okamžik, ve kterém sedm hromů vydá své hlasy (Zj.10:3). Když Jan chtěl to řečené napsat, zvolal hlas z nebe: „*Zapečet to, co mluvilo sedm hromů, než nepiš toho!*“ (v.4). Nechť Bůh daruje všem svatou bázeň, toto respektovat; vždyť je to „TAK PRAVÍ PÁN“.

Anděl smlouvy, který Své nohy postaví na moře a zemi, a bude řvát jako lev, pozvedne ruku k nebi a přísahá při tom na věky Živém, „*že již více času nebude*“. V Dan.12:7 je o této přísaze udán přesný časový údaj: „*... přísahal skrze Živého na věky, že po uloženém času, a uložených časech, i půl času, (v něm. př. Bible: po jednom času, dvou časech a půl času) a když docela rozptýlí násilí lidu svatého, dokonají se všechny tyto věci*“. Amen! Se vši jasností je nám v prorockém Slově řečeno, že od okamžiku přísahy bude ještě tři a půl roku, než se v tom časovém úseku všechno naplní. V Dan.7:25 čteme rovněž o třech a půl letech ohledně Izraele a ve Zj.12:14 o jednom čase, dvou časech a polovině času, jako v Dan.12:7.

Zcela zjevně pak již nejde o Církev-Nevěstu, která byla vytržena, ale o čas soužení a o Izrael. Proroku Danielovi bylo řečeno: „*Již pak přišel jsem, abych oznámil, co potkat má lid tvůj v potomních dnech; nebo ještě vidění bude o těch dnech*“ (10:14). Se všemi biblickými místy k tomu patřícími není těžké i tuto velikou událost biblicky

zařadit. Protože se to již netýká Církve-Nevěsty, nýbrž lidu Izraelského, nemusíme si dělat žádnou starost o události s tím spojené. Pán se bude starat o Svůj lid až do konce.

Konečný čas je zde; Jeho návrat je blízko

V Mat.24, Mar.13 a Luk.17 a 21 Pán mluvil také o událostech v době před návratem Krista. ON tuto generaci porovnal s časem Noemovým a se stavem Sodomy a Gomory (1.Moj.6-9; 1.Moj.19). Že to bude tak, jak to bylo tehdy. A je to tak.

Boží Slovo a celý božský stvořitelský řád už nejsou moderní společností považovány za aktuální. To se týká manželství, rodiny a jiných tradičních hodnot.

Apoštol Pavel, kterého kritizují především teologové, musel v Řím.1:24-32 ten všeobecný stav popsat: „*Proto i Bůh vydal je v žádosti srdce jejich, v nečistotu, aby zprznila těla svá vespolek, jakožto ty, kteří směnili pravdu Boží za lež, a ctili i sloužili stvoření raději nežli Stvořiteli, který je požehnaný na věky. Amen. Proto je vydal Bůh v žádosti ohavné. Nebo i ženy jejich změnily přirozené sebe užívání v to, které je proti přirození. A podobně i mužské pohlaví, opustivše přirozené užívání ženy, rozpálili se v žádostech svých jedni k druhým, mužské pohlaví vespolek mrzkost páší, a tak spravedlivou mzdu, která na jejich blud slušela, sami na sebe uvedli.*“ I tohle se děje před našima očima.

Těž kostely jako všichni ostatní se přizpůsobují duchu tohoto času. Tak zněl nedávno jeden tučný titul: „Obrat v katolickém kostele. Vatikán vychází vstříc homosexuálům a lesbičkám. Vysvětlení: Homosexuálové mohou křesťanské společenství obohacovat svými dary a vlastnostmi ...“

Přirozeně má každý člověk právo žít tak, jak to považuje za správné a nikdo nesmí být opovrhován kvůli svému způsobu života, zlehčován a diskriminován. Důstojnost každého člověka je nedotknutelná.

Přesto je pro každého, kdo věří Bohu a je opravdu znovuzrozený skrze Ducha, také dnes ještě Slovo Boží závaznou směrnicí. Kdo náleží k pravé církvi Páně, uznává pořádek Božího stvoření pro manželství a rodinu, taktéž spásný a sborový pořádek, který On dal sepsat ve Svém Slově, a nechá se v přirozené a stejně tak i v duchovní oblasti zařadit do Božího pořádku.

Nejprve se ale musí stát, co bylo před dvěma tisíci lety při založení novozákonní církve v prvním kázání provoláno všem posluchačům: „*Pokání činite, a pokřtí se jeden každý z vás ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů a přijmete dar Ducha svatého. Vám zajisté zaslíbení stalo se a synům vašim, i všem, kteří daleko jsou, kterékoli povolal by Pán Bůh nás*“ (Sk.2:38-39). Dnešní kázání musí souhlasit s tím

prvním, a pokyny věřícím v posledním období církve platí stále ještě přesně tak, jako pro věřící prvního časového období. Kdo se ale nenechá Duchem Božím přesvědčit a nepřijme darované spasení, ten se také nenechá přivést k pokání.

Nikdo se nemůže sám zachránit; každý musí jméno Pána a Spasitele vzývat, prosit v modlitbě o odpuštění a osvobození, a může ještě dnes prožít, že je pravdivé: „Každý zajisté, kdokoli vzýval by jméno Páně, spasen bude“ (Řím.10:13); „V čas příhodný uslyšel jsem tě a v den spasení spomohl jsem tobě. Hle, nyní jest čas příhodný, hle, nyní dnové spasení“ (2.Kor.6:2).

Boží milostí bude život věřících v duchovní i v přirozené oblasti uveden do souladu s Božím Slovem. Neboť jen kdo je ve Slovu, může být ve vůli Boží, a jen tak můžeme putovat s Bohem, jak to činil již Enoch, který byl vytržen (Žid.11:5). Tak na nás bude z milosti spočívat Boží zalíbení a s Ženicem vejdem jako Nevěsta bez vady ke svatební hostině. Amen.

„Aby ji sobě postavil slavnou církev, nemající poskvrny, ani vrásky, neb cokoli takového, ale aby byla svatá a bez úhony“ (Ef.5:27).

Pro nadcházející měsíce jsou zase plánovány početné misijní cesty. Prosím, vzpomeňte mne ve svých modlitbách.

V pověření Božím působící

Handwritten signature in black ink, reading "Br. Frank". The signature is written in a cursive, flowing style.

Svobodná lidová misie
informační kancelář
Doubecká 556
Jahodnice
Praha 9 - Kyje
CZ-198 00
tel. 281 931 729
e-mail: info@svobodnalidovamisie.cz

Snímek ze shromáždění na Kubě v únoru 2015. Ať v Havaně nebo Holguinu všude přicházeli věřící, aby slyšeli slovo. Dokonce ze Santiago de Cuba přišli ke shromážděním kazatelé. Jaká milost, že smíme přímo prožívat, jak poslední zvěst dosahuje všechny Boží děti ve všech národech!

V neděli **24. května** ve **14.00** hod bude bratr Frank v Praze.
Praha 2
Národní dům na Vinohradech
Nám. Míru 9
Raisův sál